

Представљамо најуспешније кадете 134. класе Војне академије

Успех за понос

Од када постоји Војна академија, живи и традиција да се на крају школовања част укаже онима који су постигли најбоље резултате. Њиховим успехом поносе се и колеге из класе, а биће узор и генерацијама које ће наредних година продефиловати испред Дома Народне скупштине.

Екипа „Одбране“ разговарала је неколико дана пре свечане промоције са тројицом најбољих кадете 134. класе, будућим потпоручницима. Први у рангу – потпоручник Иван Сибиновић, пилот хеликоптера, дипломирани инжењер саобраћаја. Родом је из Књажевца. Завршио је студијски програм војно ваздухопловство, модул пилот хеликоптера, с просечном оценом 9,65.

– У Књажевцу сам завршио основну школу, после које сам уписао Војну гимназију у Београду. За војни позив од-

лучио сам се релативно рано, зато што волим своју земљу, волим униформу и организованост у раду. Наравно, ту је и љубав према летењу, због које сам се и определио да будем пилот – каже најбољи кадет 134. класе Иван Сибиновић.

Војну академију ће, како каже, памтити по пријатељствима које је стекао, као и изузетним професорима и старешинама.

– Никада нећу заборавити први скок падобраном и први самосталан лет. У лепом сећању ће ми остати и путовања у иностранство, дружење и размена искустава са иностраним кадетима, али и учествовање у снимању серије „Војна академија“, као за војни позив неуобичајено искуство – наводи Иван Сибиновић.

Он каже да после Академије планира да доврши обуку на хеликоптеру и постане потпуно оспособљен борбени пилот. После тога би желео да похађа курс за наставника летења.

– Планирам да упишем и мастер студије и да се бавим и научним радом у домену ваздухопловства – открива Иван планове за будућност. – Златна сабља коју ћу добити од председника Републике за мене је велика част, али и подстицај да наставим да улажем још више труда како бих био што бољи.

Други у рангу – потпоручник Сениша Чабаркапа, дипломирани инжењер логистичког инжењерства Дипломи-

рао је на студијском програму логистика одбране, модул финансије, с просечном оценом 9,35.

После завршене XIII београдске гимназије дошао је на Бањицу. Делом је он изабрао официрски позив, а делом је позив одабрао њега.

– Војничка професија је традиција у мојој породици. Мој отац је 1987. године награђен пиштољем као први у својој класи, а ја ћу добити сабљу од председника Републике. Официр је за мене синоним за част, храброст и хуманост – каже Синиша Чабаркапа.

За време четворогодишњег школовања на Војној академији, поред обимних обавеза, испита и обуке, Синиша је имао времена да се бави и спортом. Наиме, 2010. године постао је универзитетски првак државе у веслању на ергометрима.

– Са студијских путовања у Грчку и Чешку донео сам веома лепе успомене. Нарочит утисак на мене оставила је посета гробу оснивача Војне академије Александра Заха. Али, свакако су највреднија пријатељства која сам на Академији стекао, и која ће, верујем, трајати цео живот – искрен је Чабаркапа и додаје да је мотивисан за рад на почетним официрским дужностима, али и за постдипломско усавршавање.

Трећи у рангу – потпоручник Димитрије Бећаревић, пилот авиона, дипломирани инжењер саобраћаја. Родом је из села Лукићева, општина Зрењанин. Дипломирао је на студијском програму војно ваздухопловство, с просечном оценом 9,33.

После завршене основне школе у родном месту дошао је у Београд и уписао Војну гимназију с жељом да постане војни пилот.

– Од малена сам желео да управљам авионом и ка остварењу те жеље ишао сам полако, али сигурно. Требао ми је осам година, али се исплатило – каже Бећаревић.

Према речима трећег у рангу 134. класе, школовање на Војној академији обележила су незаборавна другарства, затим падобранска и летачка обука, а посебно први самостални лет.

– Обука у сплаварењу, скијању и вожњи, поклоничко путовање на Свету Гору, посета Хиландару и пењање на Атос, путовање у Напуљ и посета италијанској Ваздухопловној академији... Све су то слике које су се урезале у моје сећање – описује Димитрије утиске о кадетским данима.

– По завршетку Војне академије волео бих да завршим летачку обуку и да postanем наставник летења. Планирам, такође, да упишем мастер студије на Саобраћајном факултету у Београду – истиче Бећаревић. ■

А. ПЕТРОВИЋ

Снимио Г. СТАНКОВИЋ

Посета свештеника Националне гарде Охаја

33

У капели Светог Луке Симферополског и Кримског на Војномедицинској академији, у оквиру посете Националне гарде Охаја, заједничку литургију служили су Слађан Влајић, главни војни свештеник у Војсци Србије и православни војни свештеник из Националне гарде Охаја, Џејмс Сајзмор. Заједно са њима служили су војни свештеник из Команде за обуку, Селимир Вагић и војни свештеник из Друге бригаде из Краљева, Стеван Стевановић.

Литургији је присуствовао и пуковник Ендрју Акино, главни капелан Националне гарде Охаја.

– Заједничком литургијом, која је била на дан посвећен помену на јасеновачке жртве у Другом светском рату, ми се сећамо и нашег савезништва и онога времена кад смо се на једној страни борили против истог зла – рекао је после литургије главни војни свештеник Слађан Влајић.

Џејмс Сајзмор истакао је да му је велика част што је вршио службу са својом браћом.

– Уживао сам свим срцем – каже Сајзмор.

Развој верске службе део је сарадње Националне гарде Охаја и Војске Србије, започет 2010. године.

– Претходних дана били смо у прилици да сви наши војни свештеници, односно верски службеници и њихови помоћници, чују предавање америчких војних свештеника о активностима и искуствима у њиховом раду, посебно у делу послова које обављају као штабни официри. Верска служба у Америци постоји непрекидно од 1775. године тако да су драгоцене искуства која они имају у војничком смислу – рекао је пуковник Стевица Карапанџин из Управе за људске ресурсе Генералштаба. ■

М. ШВЕДИЋ
Снимио Д. АТЛАГИЋ

